

מופת הדור מוהר"ר חיים כסאר זיע"א

- נלב"ע כ"ב כסלו תשנ"ח -

דברי הספד ממרן רבינו שלמה קורח זצוק"ל

מפורסם הגר"ח כסאר זלה"ה מספריו. איש שהיה בעולם הזה כבן העולם הבא. שקד על התורה יומם ולילה. לבד מן העניות, גם בעל יסורין גדול היה. לך תזמין מארי חיים לסעודת מצוה בביתנו, בקשני מורי אבי זלה"ה. כשהגעתי אליו הוא היה בשנת הששים לחייו. אבי בקש אם תוכל לבוא לביתנו, בקשתי. ומה נדהמתי כשאמר, לך לאמי לשאול אותה אם היא מרשה לי. הלכתי למטבח לשאול אותה, וענתה לי בתקיפות, אני לא מרשה לו, כולם מזמינים אותו והוא מותש. כב' הרב, מה נעשה, נגשתי אליו מיואש. בלחש אמר לי, אני כן רוצה, לכן לך אליה תפציר בה. עשיתי כמצותו. וכשאמרה לי כן, הזדרז לבוא מיד לפני שתתחרט. חשבתי, כבוד אם כזה לא שערת. (בהספדו בלווייתו ספרתי זאת לעיני אלפי המלויים).

≈ צהלתו על פניו

אמונה תמימה היתה בו, וכמאמר רבנו בחיי: איזהו חסיד, זה שצהלתו על פניו ודאגתו בלבו. מספר שנים לא מעטות היה גר בעזרת הנשים בחצר בית הכנסת "הגורל" בשכונת משכנות בירושלים, כשאתו, לבד אשתו, היו גם אביו סגי נהור ואחיו שהיה בודד ובת שהיתה כמו צמת. ומעשה סיפר לי שלום חדד, ממושב צלפון שבפרוודור ירושלים, פגש אותו במחנה יהודא והתחיל לבכות לפניו על קשיי יומו. אמר לו תבוא אלי לבית, זה לא שיחה בשוק. באותו יום הלך אליו, ובשעה שסעד ארוחת צהרים בצמצום. אחר כך בירך ברכה מרגשת בנפש הומיה כדרכו בעבודת השי"ת. אחר שבירך שאל אותו מה רצית לספר? בקושי הספיק להרצות דבריו, מיד היסה אותו באמרו אתה לא רואה איפה אני גר, אתה לא רואה מורי אבי ואחי, אתה לא רואה את בתי המתנוונת, אתה לא מתבייש להתלונן, תודה לשי"ת שמצבך עשרת מונים טוב ממני. וחייבים לקבל כלנו באהבה את שגור עלינו השי"ת. ההוא נתבייש להמשיך בשיחתו, והלך מחוזק באמונה ובטחון בהשי"ת.

≈ רצית להיות טוב מהאבות?

וגם אני היה לי מעשה כזה בשנת ה'תאש"ם שעברו עלי המים הזידונים. נכנסתי יום אחד ובקשתי את ברכתו ותפלתו. אחר ששמע לאיזה צרה נכנסתי, אמר לי בקול רועם: האם רצונך להיות יותר טוב מאברהם אבינו עליו השלום, שסבל שנות רעב, שלקחו לו את אשתו, שהיה לו מלחמות עם ארבעת המלכים, שהיה צריך לשחוט את בנו, וכי חשבת להיות יותר טוב מיצחק אבינו שנעקד על גבי המזבח, שנלחמו בו הפלשתים, ששבע מרורים מישמעאל, שבסוף ימיו היה סגי נהור? וכי רצית שישפר חלקך מיעקב אבינו שעשו רצה להורגו, שלבן הרשע רימה אותו והעבידו ארבע עשרה שנים, שאכלו חורב ביום וקרח בלילה ותדד שנתו? אעפ"כ לא עלה בלבם שום הרהור וטענה. ותודה לה' יתברך שלא עבר עליך דבר מזה. ותדע לך, בני, שכל התורה יסורין, מבראשית ועד לעיני כל ישראל. (עיין תנחומא פרשת עקב אות ג')

≈ תחיי ותחיי

לאחר מספר שנים עזרה לו לרכוש דירה גב' אסתר זייץ נ"ע, שהיתה מספקת רקמה לנשים. ומעשה שהיה כך היה. יום אחד באה לאמי מורת זלה"ה ובוכה כי הרופאים אמרו לה כי לא נשאר לה לחיות יותר משלושה חודשים. אמי אמרה לה: לכי למארי חיים כסאר ויבקש עלייך רחמים. כשהגיעה עם ספורה, צחק לה ואמר: וכי הרופאים ממונים לגזור מות וחיים? אל תאמיני לשקר הזה. עוד תחיי ותחיי. עברו ג' חודשים ועוד ג' חודשים והנה לא מתה. ואז סייעה שיקנו לו דירה צנועה.

הגר"ח כסאר והגר"י אלשיך בסעודת מצוה בבית הורי הגר"ש קורח.

ת.נ.צ.ב.ה

(מתוך ספרו של מרן "יחידי סגולה")

"והיו עיניך רואות את מורִיךְ"

≈ מופת הדור ≈
כמוהר"ר חיים כסאר זי"ע"א

בבני ברק דורש לצידו מארי יוסף צובירי זצוק"ל והגר"ש קורח זצוק"ל.

ביציאה מסעודת המצוה.

בערוב ימיו.

מרנן ורבנן זי"ע בסעודת מצווה בבית הורי מרן הגר"ש קורח זצוק"ל בשנת התשט"ז.
מוצד שמואל נראים הגר"ח כסאר זי"ע ומרן בבהרותו.

מוקדש: להצלחת התורם ומשפחתו שיחיו, לע"נ מלכה בת רבי שלום, לע"נ אברהם בן יוסף

